

بررسی تحلیلی سیر تاریخی تعاریف مالیخولیا و طبقه‌بندی آنها در طب ایرانی

محمد یوسف پور^{الف*}، محمد کمالی نژاد^ب، محمد مهدی اصفهانی^ج، جمال شمس^د

^{الف} گروه طب سنتی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری

^ب گروه فارماکوگنوزی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران

^ج مرکز تحقیقات قرآن حدیث و طب، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران

^د گروه روانپزشکی، مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران

چکیده

سابقه و هدف: مالیخولیا از جمله بیماری‌هایی است که در منابع معتبر طب ایرانی تفصیلاً، مورد پردازش اطباء واقع شده است، ولی به نظر می‌رسد در آثار حکما اختلاف نظرات و گاهی تضادهایی هم در مورد تعریف، اسباب، علائم و حتی درمان مالیخولیا مشاهده می‌شود. لذا مؤلفان این مقاله اقدام به تحلیل سیر تاریخی تعاریف مالیخولیا و طبقه‌بندی آن در طب ایرانی کردند.

مواد و روش‌ها: تحقیق به روش مطالعه کتابخانه‌ای انجام گرفت. با کلیدوازه‌های مختلف مالیخولیا از کتب معتبر و مرجع طب سنتی ایرانی، جمع‌آوری و فیلترداری شد. در مرحله بعد، اطلاعات مرتبط با تعاریف موردنظر بازبینی قرار گرفته و وجوده اشتراک و اختلاف تعاریف استخراج شد و در مرحله آخر، ضمن بررسی تحلیلی دقیق، طبقه‌بندی جدیدی برای تعاریف مالیخولیا پیشنهاد شد.

بحث و نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد می‌توان تعاریف مالیخولیا در طب ایرانی را به‌طور کلی در سه مقوله تعریف به کیفیت، تعریف به ماهیت و تعریف به علامت طبقه‌بندی کرد. توصیه می‌شود با نگاهی عمیق و دقیق و پژوهش محور به اختلالاتی چون مالیخولیا، گامی به‌سوی رفع برخی اختلالات روانپزشکی برداشته شود.

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۹۴

تاریخ پذیرش: اسفند ۹۴

کلید واژه‌ها: طب ایرانی، مالیخولیا، اختلالات روانپزشکی، طب رایج.

مقدمه:

گرچه مالیخولیا در منابع معتبر طب ایرانی تفصیلاً، مورد پردازش اطباء واقع شده است، ولی به نظر می‌رسد تفاوت ازمنه، شرایط اقلیمی، حوادث و بلایای طبیعی و نیز وقوع جنگ‌ها و غیره شرایطی را به وجود آورده است که در آثار حکما اختلاف نظرات و گاهی تضادهایی هم در مورد تعریف، اسباب، علائم و حتی درمان مالیخولیا مشاهده می‌شود. ما در این مقاله برآئیم تعاریف مالیخولیا را که در ازمنه و قرون مختلف توسط اطباء ارائه شده است، مورد بررسی و مداقه قرار دهیم تا ضمن بیان وجوده اشتراک و اختلاف آنها، تعاریف را به صورت طبقه‌بندی شده ارائه کنیم. ارائه طبقه‌بندی تعاریف، ضمن حصول شناخت بهتر و دقیق‌تر مالیخولیا، در امر آموزش و انتقال مطلب نیز مفید واقع می‌شود.

مالیخولیا که در کتب طبی مابا عنایون مختلفی چون «مالنخولیا»، «وسواس سوداوی» و در مواردی هم با عنایون «وسواس»، «جنون» و «دیوانگی» آمده است (۱)، جزء بیماری‌های مغزی طبقه‌بندی شده است، بیماری است که به سبب تغییر در کیفیت مزاج مغز، بروز کرده و فرد را از فکر سلیم و گمان سالم، باز می‌دارد، به‌طوری که بیمار، بدون علت ظاهری مشخص، دچار بدگمانی، ترس و غم می‌شود. ماده مسبب این بیماری خلط سودا عنوان شده (۲،۳) و بر حسب اینکه خلط سوداء در کدام عضو تجمع یافته باشد به سه نوع کلی مالیخولیای مغزی، مراقی و مالیخولیای به مشارکت تمام بدن تقسیم شده است (۴).

- جالینوس: الخلط السوداوي اذا سد بقوامه بطون الدماغ احدث الصرع و اذا غير بكيفيته مزاج الدماغ احدث الوسوس السوداوي.(۱)
- اطباء جندی شاپور: متأسفانه تلاش‌ها برای دسترسی به کتابی از اطباء مکتب جندی شاپور در این زمینه بی‌ثمر ماند.
- ب) اطباء قرن ۳-۸:
- علی ابن ربن طبری: الوسوس يكون من الحرّ و اليبس... و كانوا فيمن فساد دماغه و تغير عقله(۷)
- محمد بن زکریای رازی:
- قال الطبری: الوسوس يكون من الحرّ و اليبس و قد صدق فإن الماليخوليا ليس بوسوس بل انما هو تفزع و ظنون كاذبه.
- المالیخولیا انما هو بیس و يصلحه الاکثار من الدم الجيد الرطب(۸)
- علی ابن عباس اهوazi: المالمخولیا السوداوی، فهو اختلاط العقل من غير حمى(۹)
- ربيع ابن احمد الاخوینی: مالیخولیا، ترسی بود بی معنی و این بیماری بی تب بود.(۱۰)
- زهراوی: المالمخولیا، هو فساد الذکر و ذهاب العقل.(۱۱)
- ابوالحسن طبری ترجی: فساد افعال العقل بالسوداء الخارج عن الطبيعة فی الکم و الکيف.(۱۲)
- شیخ الرئیس: المالمخولیا، تغیر الظنون و الفكر عن مجری الطبیعی الى الفساد و الى الخوف و الردانه.(۲)
- سید اسماعیل حسینی جرجانی: مالیخولیا، علتی است سوداوی و خداوند این علت همیشه از چیزی ترسان بود و بداندیش و اندوهمند باشد.(۲۱)
- علی ابن حزم قرشی (ابن نفیس): المالمخولیا، هو تشوش الظنون و الفكر الى الفساد و الخوف.(۱۳)
- ج) اطباء قرن ۹-۱۴:
- نفیس ابن عوض: هو تغیر الظنون و الفكر عن المجری الطبیعی الى الخوف و الفساد.(۱۴)
- هروی: قال الشیخ: هو تغیر الظنون و الفكر عن المجری الطبیعی الى الفساد و الخوف.(۱۵)

شناخت بهتر و دقیق‌تر مالیخولیا از این نظر مهم است که با توجه به ماهیت و علائم این بیماری به سهولت می‌توان این بیماری را در طبقه‌بندی بیماری‌ها در طب رایج به عنوان یک اختلال روانی در نظر گرفت. امروزه روانپزشکان، به دلایل مختلف، در زمینه سبب‌شناسی و درمان اختلالات روانپزشکی با مشکلاتی مواجه هستند. این امر با توجه به شیوع بالا و رو به افزایش این اختلالات، به عنوان یکی از معضلات عمده جهان پزشکی محسوب می‌شود (۵).

لذا مؤلفان این تحقیق به تحلیل سیر تاریخی تعاریف مالیخولیا و طبقه‌بندی آنها در طب ایرانی اهتمام ورزیدند.

مواد و روش‌ها:

این پژوهش که یک مطالعه کتابخانه‌ای است در چند مرحله انجام پذیرفت. در مرحله اول تمامی مطالب پیرامون این بیماری با کلیدوازه‌هایی همانند وسوس سوداوی، مالیخولیا و مالمخولیا از کتب معتبر و مرجع طبی همانند جوامع جالینوسی، فردوس الحكمه، الحاوی، المنصوری فی الطب، کتابش کشکری، معالجات بقراطیه، هدایه المتعلمين، المئه ابوسهل، کامل الصناعه، التصیریف، قانون، ذخیره خوارزمشاهی، الاغراض الطبیه، شرح الاسباب، طب اکبری، معالجات عقیلی، اکسیر اعظم، کفایه الطب، استخراج و با هدف جمع‌بندی و دسته‌بندی مطالب، در موضوعات مختلفی چون نامگذاری، تعریف، سبب‌شناسی، علائم و درمان فیش‌برداری انجام گرفت. در مرحله بعد، فیش‌های مرتبط با تعاریف مورد بازبینی قرار گرفته و وجوده اشتراک و اختلاف تعاریف استخراج شد و در مرحله آخر، ضمن بررسی تحلیلی دقیق، تعاریف به صورت طبقه‌بندی شده ارائه شد. در پایان نیز جهت سهولت در کار، تمامی تعاریف در ضمن جدولی در دسترس خواندنگان قرار گرفت.

یافته‌ها و بحث:

تعاریف مالیخولیا در قرون مختلف:

الف) اطباء پیش از اسلام تا قرن دوم هجری:

وسواس، اختلاط عقل، فساد دماغ و عقل و.... به کار رفته است. تعاریف اطبایی چون علی ابن ربن طبری، سرافیون، علی ابن عباس اهوازی، زهراوی و شیخ داود در این دسته قرار می‌گیرد.

۳- تعریف به علامت:

بیشتر تعاریف ارائه شده برای بیماری مالیخولیا، در این دسته قرار می‌گیرد، اینگونه به نظر می‌رسد، این تعریف اولین بار توسط حکیم رازی عنوان شد، آنجا که در کتاب ارزشمند خود الحاوی می‌نویسد «المالیخولیا..... هو تفرع و ظنون کاذبه»، ولی بعدها توسط شیخ الرئیس تکمیل شد و پس از شیخ، اغلب اطباء یا عیناً جمله ایشان را به عنوان تعریف آورده‌اند یا با اندک تغییری همان تعریف شیخ را بیان کرده‌اند. به هر حال تعاریف اطبایی مثل رازی، شیخ الرئیس، سید اسماعیل حسینی جرجانی، هروی، ابن نفیس، نفیس ابن عوض، بهاء الدویه رازی، اکبر ارزانی، سید محمد حسین عقیلی خراسانی و اعظم خان از این نوع است.

وجوه اشتراک تعاریف:

با عنایت به این که تعاریف ارائه شده شکل یکسانی نداشته و از جنبه‌های مختلف این بیماری را تعریف کرده‌اند، وجه اشتراکی که همه تعاریف بدان تصریح کرده باشند، یافت نشد، ولیکن وجه اشتراکی که اکثر تعاریف را شامل شود به قرار زیراست:

- عباراتی چون فساد ظن و فکر، تشویش یا تغییر ظن و فکر، فساد دماغ، تغییر عقل، ذهاب العقل، اختلاط العقل را در بیشتر تعاریف می‌توان یافت.

- عباراتی چون خوف، فزع، حزن و هم و ترجمه فارسی آنها شامل احساس نامنی، ترس، اندوه، حالت بیم و امید، هم در بیشتر تعاریف مشاهده می‌شود
- یبوست مزاج بیماری و به تبع آن یبوست مزاج دماغ بعضی تعاریف تصریحاً و بعضی اشارتاً آورده‌اند.
- پس از شیخ الرئیس تقریباً تمام تعاریف، نشأت گرفته از تعریف ایشان است و یا بعضی این تعریف ایشان آورده شده است.

بهاء الدویه رازی: غیر گمانها و فکرها باشد از مجرای طبیعی به بدی و خوف بی موقع.(۱۶)

شیخ داود انطاکی: و فساد الدماغ و العقل بسبب احد الیاسین غالباً و تفصیل ذلک انه ان تشوش الفکر و ساء الخلقت و فساد الظنون و کثرت التخيلات.(۱۷)

ارزانی محمد اکبر: (الف) مالیخولیا آنست که ظنون و افکار بر مجرای طبیعی نماند و این علت نمی‌شود مگر سوداوى مزاج را.(۱۸)

ب) مرضی است که آدمی را از فکر سليم و ظن سالم باز دارد و به وصفی و روشه متصرف سازد که منافی خردباشد در بعضی امور.(۱۹)

عقیلی خراسانی: مالیخولیا فساد است در ظن و فکر و خونی است که عارض افعال عقلیه می‌شود و آنها را از مجرای طبیعی متغیر می‌سازد.(۲۰)

اعظم خان: مالیخولیا تغیر ظنون و فکر به سوی خوف و فساد است.(۲۲)

لطیف قزوینی: مالیخولیا به لغت یونانی خلط اسود است، حدوث آن مرض در کمون بواسطه اختلاف ظنون و خیالات فاسده از مجرای طبیعی به سوی توحش و خوف فرع است، کما ذکر فی کتاب المتقدمین.(۲۰)

طبقه‌بندی تعاریف مالیخولیا:

با بررسی دقیق در تعاریف حکما از این بیماری، به نظر می‌رسد، سه نوع تعریف از مالیخولیا ارائه شده است:

۱- تعریف به کیفیت:

در این گونه از تعاریف حکما، تغییر در کیفیت مزاج دماغ را اساس قرار داده و مالیخولیا را اکثراً خشکی مزاج دماغ دانسته‌اند، البته برخی حکما همانند حکیم علی ابن ربن طبری آن را گرمی و خشکی دماغ تعریف کرده‌اند، به هر حال تعاریف حکمایی چون جالینوس، طبری، رازی، و شیخ داود از این نوع است.

۲- تعریف به ماهیت:

در این دسته از تعاریف، ماهیت بیماری اساس تعریف قرار گرفته و برای بیان ماهیت بیماری مالیخولیا واژه‌هایی چون

در جدول ۱، تمامی تعاریف مالیخولیا در معتبرترین کتب طبی گردآوری شده است.

جدول ۱: تعاریف مالیخولیا در طب ایرانی در یک نگاه

تعاریف	قرن	نام اطباء
الخلط السوداوي اذا سد بقوامه بطون الدماغ احدث الصرع و اذا غير بكيفيته مزاج الدماغ احدث الوسوس السوداوي.	۳	جالينوس
الوسوس يكون من الحرّ والبليس... و هو فساد الدماغ و تغير العقل	۲ و ۳	على ابن ربن طبری
إن الماليخوليا ليس بوساس بل انما هو تفرع و ظنون كاذبه	۳	محمد بن زکریای رازی
الماليخوليا انما هو بیس و يصلحه الاكتثار من الدم الجيد الرطب	۳	محمد بن زکریای رازی
الماليخوليا السوداوي، فهو اختلاط العقل من غير حمي	۴	على ابن عباس
مالیخولیا، ترسی بود بی معنی و این بیماری بی تب بود.	۴	ربیع ابن احمد الاتحونی
الماليخولیا، هو فساد الذکر و ذهاب العقل.	۴	زهراءی
هو فساد الدماغ	۴	ابوالحسن طبری
الماليخولیا، تغیر الظنون والفكر عن مجری الطبيعي الى الفساد والى الخرف والردايه	۵ و ۶	ترنجی
مالیخولیا،علتی است سوداوي و خداوند این علت همیشه از چیزی ترسان و بداندیش و اندوهمند باشد	۶	شیخ الرئيس
الماليخولیا، هو تشوش الظنون و الفكر الى الفساد والخوف.	۷ و ۸	على ابن حزم قرشی
هو تغیر الظنون والفكر عن مجری الطبيعي الى الخوف والفساد.	۹	نفیس ابن عوض
قال الشیخ: هو تغیر الظنون و الفكر عن مجری الطبيعي الى الفساد والخوف.	۱۰	یوسفی
تغیر گمانها و فکرها باشد از مجرای طبیعی به بدی و خوف بی موقع.	۱۰	بهاء الدوله رازی
هو فساد الدماغ و العقل بسبب احد اليابسین غالباً و تفصیل ذلك انه ان تشوش الفكر و سوء الخلق و فساد الظنون و کثرة التخيلات.	۱۱	شیخ داود و انطاکی
مالیخولیا آنست که ظنون و افکار بر مجرای طبیعی نماند و این علت نمی شود مگر سوداوي مزاج را	۱۲	حکیم ارزانی

- بدون تب بودن بیماری هم می تواند از وجوه اشتراکی بعضی از تعاریف باشد.

وجوه اختلاف تعاریف:

۱. یک جنبه اختلاف به لحاظ شکل تعریف است که مفصلأ در بخش جمع‌بندی تعاریف بدان پرداخته‌ایم.
۲. تعریف علی ابن ربن طبری، تنها تعریفی است که اشاره به مزاج گرم و خشک بیماری کرده است که مورد اعتراض حکیم رازی قرار گرفته است.
۳. حکیم طبری تنها کسی است که نام وسوس را برای این بیماری به کار برده است.
۴. حکیم حسینی جرجانی، ترس، بد اندیشی و اندوه بیماران مالیخولیا را "بدون سبب ظاهری" ذکر کرده است، حکیم بهاء الدوله نیز واژه "بدی و خوف بی موقع" را در تعریف خود آورده است.
۵. لفظ توحش تنها در تعریف لطیف قزوینی آمده است.
۶. اکثر تعاریف تا قرن ۴، تعریف به کیفیت و ماهیت است از تعریف شیخ الرئیس به بعد به تأسی از تعریف وی تقریبا تمام تعاریف، تعریف به علامت ارائه شد.
۷. با عنایت به وجود عباراتی چون «تغیر الظنون» (ابن سینا و بیشتر اطبای پس از وی)، «تشویش الظنون» (قرشی) و «تشویش الفكر» (انطاکی)، شاید بتوان این برداشت را داشت که شیخ و تابعین وی قائل‌اند که حرارت بیش از حد طبیعی زمینه ساز بیوست بیماری مالیخولیا است. بنابراین می توان سبب ماتقدم بیماری مالیخولیا را حرارت و یا حرارت و بیوست دانست که در نهایت منجر به بیوست مغز شده است که بیشتر اطبای قائل به این امر هستند. اگر این امر را بپذیریم می توان نظر جناب علی ابن ربن طبری در مورد ماهیت حرارت و بیوست بیماری مالیخولیا را توجیه کرد.

نتیجه گیری:

به طور کلی تعاریف حکما از مالیخولیا را می‌توان در سه دسته طبقه‌بندی کرد: تعریف به کیفیت، تعریف به ماهیت و تعریف به علامت. دو نوع اول بیشتر در بین اطبای متقدم رایج بوده و بعد از جناب شیخ الرئیس، قریب به اتفاق تعاریف از نوع سوم بوده است. از وجود عباراتی چون «تعییر و تشویش» در تعریف شیخ و تابعین وی می‌توان این برداشت را داشت که حرارت بیش از حد طبیعی زمینه‌ساز بیوست بیماری مالیخولیاست. بنابراین حرارت و یا حرارت و بیوست سبب مانقدم بیماری مالیخولیاست که در نهایت منجر به بیوست مغز شده است و در یک جمع‌بندی به نظر می‌رسد که شناخت بهتر بیماری‌هایی مانند مالیخولی، این امیدواری را به دنبال دارد که با ایجاد افق‌های جدید فراروی پژوهشگران گامی به سوی رفع برخی معضلات موجود در زمینه اختلالات روانپردازیکی برداشته شود.

مالیخولیا فساد است در ظن و فکر و خونی است
عقیلی خراسانی ۱۲ که عارض افعال عقلیه می‌شود و آنها را از مجرای طبیعی متغیر می‌سازد.

مالیخولیا تغییر ظنون و فکر به سوی خوف و فساد
اعظم خان ۱۴ است.

مالیخولیا به لغت یونانی خلط اسود
لطیف قزوینی ۱۴ است، حدوث آن مرض در کمون به‌واسطه اختلاف ظنون و خیالات فاسده است از مجرای طبیعی به سوی توحش

References:

۱. یوسف پور محمد، اصفهانی محمد مهدی، کمالی نژاد محمد، شمس جمال، بهرامی محسن، لطیفی سید امیرحسین. بررسی تحلیلی سیر تاریخی نامگذاری مالیخولیا در طب ایرانی، مجله طب سنتی اسلام و ایران، سال پنجم، شماره ۴، صص: ۲۷۵-۲۸۱. ۱۳۹۳.
۲. ابن سینا حسین ابن عبدالله، القانون فی الطب، تحقیق: شمس الدین ابراهیم، موسسه اعلمی، لبنان، بیروت، ج ۲ صص: ۲۹۴-۳۰۱. ۲۰۰۵.
۳. ارزانی محمد اکبر، میزان الطب، مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، تهران، ایران، ص ۳۲، ۲۰۰۳.
4. Almeida OP, Alfonso H, Yeap BB, Hankey GJ, Flicker, L. Cardiovascular diseases do not influence the mental health outcome of older men with depression over 6 years. *J Affect Disord* 2013; 144(3):248-52.
۵. ارزانی محمد اکبر، طب اکبری، تصحیح و تحقیق: مؤسسه طب طبیعی، انتشارات جلال الدین، ایران، قم، ج ۱، صص: ۷۱-۸۰. ۱۳۸۷.
۶. جالینوس جوامع جالینوسی مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، کتاب الاعضاء الالمه، ایران، تهران، صص: ۱۴۳-۱۴۶. ۱۳۸۷.
۷. علی ابن رین طبری، فردوس الحكمه، مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، ایران، تهران، صص: ۲۰۰-۱۹۶. ۱۳۸۷.
۸. محمد ابن زکریای رازی، الحاوی فی الطب، دائرة المعارف العثمانیه، هند، حیدر آباد دکن، ج ۱ صص: ۸۳-۶۲. ۱۹۹۵.
۹. علی ابن عباس اهوازی، کامل الصناعه الطبیه، انتشارات جلال الدین، ایران، قم، ج ۲، ص ۳۵۶-۶۰. ۱۳۸۷.
۱۰. اخوینی، ربيع ابن احمد، هدایه المتعلمين، مشهد: انتشارات دانشگاه مشهد، ایران، تهران، صص: ۲۴۲-۲۴۸. ۱۳۴۴.
۱۱. زهراوی، ابوالقاسم خلف ابن عباس، التصریف لمن عجز عن التألهف، مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل چاپ سنگی، ایران، تهران، صص: ۳۴۷-۳۴۰. ۱۳۸۸.
۱۲. ابوالحسن طبری ترنجی، محمد ابن احمد، المعالجات البقراطیه، مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، ایران، تهران، صص: ۲۳۷-۲۲۳. ۱۳۸۸.
۱۳. علی ابن حزم قرشی (ابن نفیس)، الموج فی الطب، لجنه التراث الاسلامی، مصر، قاهره، صص: ۱۴۲-۱۳۹. ۱۹۸۶.
۱۴. نفیس ابن عوض، شرح الاسباب و العلامات، انتشارات جلال الدین ایران، قم، ج ۱، صص: ۱۳۸-۱۱۲. ۱۳۸۷.
۱۵. الھروی، محمد ابن یوسف، بحر الجواهر، انتشارات جلال الدین، ایران، قم، صص: ۳۳۸-۳۳۶. ۱۳۸۷.
۱۶. رازی، بهاء الدولة، خلاصه التجارب، چاپ سنگی، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، ایران، تهران، صص: ۶-۲۰۰. ۱۳۹۰.
۱۷. داود انطاکی، بغیه المحتاج فی الموجب من العلاج، انتشارات دارالفکر، لبنان، بیروت، ص ۳۷-۳۴.
۱۸. محمد اکبر ارزانی، میزان الطب، انتشارات مؤسسه فرهنگی سماء، ایران، تهران، ص ۴۵، ۴۰. ۱۳۸۰.
۱۹. عقیلی خراسانی، سید محمد حسین، معالجات عقیلی، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، ایران، تهران، ص ۱۹۳-۱۸۳. ۱۳۸۷.
۲۰. لطیف قزوینی، فواید الطفیه، انتشارات المعی، ایران، تهران، ص ۲۳، ۲۰. ۱۳۸۸.
۲۱. جرجانی سید اسماعیل، الاغراض الطبیه و المباحث العلائیه، تصحیح: تاجبخش حسن، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران، تهران، صص: ۴۶۴-۶۹. ۱۳۸۸.
۲۲. اعظم خان، اکسیر اعظم، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل، ایران، تهران، صص: ۲۳۷-۲۲۷. ۱۳۸۷.